

مکاتب سیاسی در یونان و روم

هم زمان با تحولات سیاسی و انقلابات گوناگون از زمان شهادت سقراط تا مرگ ارسطو و از آن پس تازمان سیسرو که مصادف با سقوط جمهوریت رم میباشد در مدارس و مکاتب مختلفه یونان و روم افکار سیاسی برپایه عرفیات و معمولات یونان و روم با نوساناتی در جریان بود که مفسرین فلسفه سیاسی آنرا بچهار نوع فلسفه سیاسی در آتن و بالاخره در رم تقسیم نمودند.

این مکاتب دنباله افکار سیاسی و علمی حکماء بزرگ یونان چون سقراط و افلاطون و ارسطو بوجود آمد ولی بعضی مکاتب عادی از فلسفه سوفسطائیان هم نمیباشد.

با تمام اهمیتی که از جنبه فلسفه سیاسی افکار این فلسفه و دانشمندان در

قرон بعد تا بر سد بزمان معاصر داشته میتوان گفت تأثیر عملی در حکومت‌های مشکله جهان نداشته و بیشتر در مدارس و مکانیزم و دانشگاه‌ها از جنبه علمی مورد بحث محققین بوده است زیرا همواره حکومتها تابع تحولاتی هستند که مقتنيات طبیعی اجتماعات آنرا بوجود آورده این مقتنيات بطور کلی توانائی و قدرت را بدست فرد یا طبقه‌ای میدهد خصوصیت و رژیم حکومتها همواره تابع طبقه حاکمه‌ایست که قدرت دولت را در دست دارد و همدوش با خصوصیت موجود حکومت دوام داشته و بمحض اتفاقی خصوصیت که عامل و سبب بوجود آمدن حکومت بوده است رژیم حکومت بنوع دیگری که مقتنيات و خصوصیت اجتماع ایجاد کند مقلوب میشود غالباً واسطه این تحولات انقلاب سرخ و خونریزی میباشد و بسیار کم اتفاق میافتد انقلاب سفید واسطه قرار گیرد در هر صورت وقوع انقلاب هم اعم از انقلاب سرخ یا سفید اقتضا طبیعت اجتماعات میباشد پس از آنکه انقلاب بصورت ثابت درآمد رژیم حکومت تابع نظر فرد یا طبقه‌ایست که انقلاب را رهبری کرده و قدرت را بدست آورده است.

مباحث علمی هم در موضوع فلسفه سیاسی در طول قرون گذشته نوساناتی داشته چنانچه با توجه بسوابق تاریخی فلسفه سیاسی افلاطون و ارسطو در یونان قدیم با آن اهمیتی که داشت تا دو قرن پس از مرگ ارسطو متوقف شد و مطالعه و توسعه قرار نگرفت تا هنگامیکه مکتبی در یونان بوجود آمد و تحقیق در اطراف فلسفه سیاسی شروع شد که اجمالاً در اطراف هریک از مکاتب مزبور توضیحی داده میشود.

الف مکتب یا فلسفه ابیکور.

ب - مکتب یا فلسفه شکاکیون و کلیبیون که بعضی از مفسرین فلسفه سیاسی این دو مکتب را از هم جدا تصور کردند و هریک را مکتبی مستقل دانسته‌اند ولی با توجه به گفتار و عقاید پیشوايان اين دو فرقه نميتوان آنانرا دو مکتب مستقل دانست.
ج - مکتب یا فلسفه رواقيون.

اجمالا در باره این مکاتب یافلسفه سیاسی توضیحی داده خواهد شد.

اول فلسفه اپیکور مؤسس این مکتب اپیکور از اهل آتن در سال ۳۰۶ قبل از میلاد مدرسه خود را در آتن افتتاح نمود که تا چندین قرن باقی بود و یکی از مکاتب بزرگ یونانی بشمار می‌رود این مکتب بوسیله یوس یاسقر اطمیر بوط می‌شود خلاصه عقاید و فلسفه سیاسی اپیکور

اپیکور طبق اصلاح جدید فلسفه (ماتر لیست) یعنی معتقد باصول مادی می‌باشد. اپیکور انسان دوست و خوش‌بین ب نوع بشر است و معتقد باصول تکامل می‌باشد خلاصه فلسفه و اصول عقاید وی را می‌توان در سطور زیر بیان نمود.

حیات اجتماعی بر پایه منافع فردی گذاشته شده اگر ما عضو جامعه هستیم برای آنست که میدانیم از عضویت جامعه بیشتر مستقیمدی شویم و بهتر ما را از خطر حفظ می‌کند اگر روزی فرار سد که جامعه فاقد تأمین این دو منظور باشد بهتر که نباشد.

تعریف عدالت بمنطق اپیکور

عدالت و حقوق اجتماعی و قانون از امور قراردادی و اصلاحی است و اصالت وجودی ندارد و لذا خوبی و بدی هم تابع همین اصل است آنچه را مردم توافق کنند و آنرا خوب بدانند خوب است و آنچه را توافق کنند که بد است بدشمرده می‌شود اپیکور قانون را مقرر اتی میداند که جامعه آنرا پذیرفته باشد و مایل باشد که طبق آن زندگی کند، بنابر این لغو واثبات قوانین تابع تصمیم جامعه می‌باشد اپیکور تقوی را در تأمین مسرت ولذت میداند و طرفدار میانه روی و اعتدال و آرامش و رقابت می‌باشد با شهوت و زیادی روی و افراط در هر چیز مخالف است.

اپیکور معتقد است افراد بشر بایکدیگر برادرند و ملتی مزیت بر ملت دیگر ندارد ولذا طرفدار بهبود وضع غلامان و زنان و حامی تربیت عمومی و نهضت انسانی می‌باشد بالاخره مسلک اپیکور یانها را خودخواهی روشن فکر نامیدند زیرا متنضم نوعی خودخواهی و جلب منافع شخصی توأم با بشردوستی و برادری می‌باشد.

فلسفه اپیکور در ترکیب فلسفه یونان و روم در قرنهای بعد موجب بهبودی موفقیت زنان و غلامان و رواج نهضت انسان دوستی گردید.

دوم فلسفه شکاکین و کلبیون.

برخلاف تصور بعضی از مفسرین فلسفه سیاسی مکتب شکاکین و کلبیون در جوهره و بنایکی می باشد تنها در مقایسه عقاید آنان ممکن است گفته شود که شکاکین کمی معتدل تراز کلبیون میباشند.

آنچه مسلم است فلسفه شکاکین و کلبیون ماخوذ از عقاید سوفسطائیان اقدم یونان میباشد که در فصول گذشته عقاید آنها مورد بحث قرار گرفت وجه تسمیه این دسته بکلبیون آنست که مؤسس آن انتیس تن مدرسه خود را در نقطه از شهر آتن قرار داده بود بنام ستپور سارژ یعنی سگ سفید لذا پیروان مکتب (انتیس تن بکلبیون معروف شدند).

مسلک و مردم این دسته درست بر عکس ضد اپیکورها میباشد انتیس تن و تابعین او فضیلت و سعادت را در ترک تمام لذات میدانستند گیر اتس که بزرگترین مبلغ و شخصیت بارز این فرقه بود از تمام علاائق و اموال خود اعراض نمود و حیات فقر فلسفی را اختیار کرد و مانند آوارگان مسافرت میکرد و فلسفه خود را بمردم تعلیم میداد ظاهراً بیشتر پیروان مکتب کلبیون از اشخاصی که محروم از تابعیت آتن بودند تشکیل مییافت شکاکین نیز جمیعتی از معلمین و فلاسفه آواره تشکیل داده بودند که فقر و آواره گی را اختیار کرده بودند و ظاهر آرها بانان آواره قرون وسطائی اروپا کمدر ویش و ارب دوره گردی و وعظ مشغول بودند و بما ندیان موسوم شدند دنباله مسلک کلبیون بوده اند.

تعلیمات شکاکین و کلبیون بیشتر متوجه فقرا بوده و تمام مقررات اجتماعی و قوانین موضوعه و آداب اجتماعی را با شدت تخطیه و تحقیر میکردند و حتی تا حدود تو انانگی برخلاف آداب معاشرت و رسوم اجتماعی عمل مینمودند و آنچه برخلاف آداب و رسوم اجتماعی بود عامد آنها ناشی میشد.

بعضی از مفسرین فلسفه سیاسی مذهب شکاکین و کلبیون را نمونه از حکومت طبقه فقرا میدانند که سعادت و فضیلت انسانی رادر لاقیدی محض میدانستند اساس فلسفه اجتماعی این فرقه براین اصل استوار است که مرد حکمیم باید کاملاً بینیاز باشد و این اصل را چنین تفسیر نمودند که آنچه در قدرت هر فرد انسانی و حاصل افکار و صفات اخلاقی اوست باید برای حیات نیک مصرف شود بدون قید و شرط فرد انسانی باید بهر جیز بی اعتنا و خونسرد باشد از آنچمه نسبت باموال وزن و فرزند و تشکیل خانواده و مسئله تابعیت و تحصیل علم و کسب فضیلت و کلیه آنچه از شئون تمدن شمرده میشود تمامی امتیازات متعارف در حیات اجتماعی یو نان مورد انتقاد شدید این فرقه بوده و آنها را مردود میدانستند در فلسفه کلبیون تمام افراد انسانی باید در سطح مشترک بی اعتنایی تمام شئون انسانی و تمدن تنزل داده شود و در مسلک آنها کمونیسم افراطی آمیخته با فکار علم و از دنیا گذشتگی حکومت میکرد قدیمی ترین عقیده در انکار خدا و رد مذهب در یو نان که اصطلاحاً آن را آنیسم میگویند عقیده کلبیون میباشد.

انتیس تن در یک خمزه ندگی میکردو از ما یملک جهان تنها یک کوزه آب نوشیدن داشت روزی ملاحظه کرد که شخصی با کف دست از نهر آب مینوشد کوزه راهم بدور انداخت و شکست تا بقدرت یک کوزه هم علاقه نداشته باشد میگویند در روز روشن با چراغی افروخته در کوچه های اتن گردش میکردو میگفت در جستجوی انسان هستم و آرزوی دیدار یک انسان را دارم نوشته اند روزی در معبر اسکندر قرار گرفت اسکندر با او گفت از من چیزی بخواه انتیس تن در جواب اسکندر گفت از جلوی من دور شو تا از نور آفتاب محروم نشوم کلبیون معتقد بودند علم بهر چیزی کهوراء تجر به باشد محال است و هر علمی کهوراء احتیاجات و امور حیات عادی روزانه انسان باشد علم نیست و قابل ردوانکار است.

مکتب شکاکین و کلبیون هیچگاه واسطه یا موجب یک آئین اجتماعی اعم از آئین بشردوستی یا آئین مجاهده در بهبودی احوال انسانی وضع نشده بلکه همواره

با آئین ریاضت و انزوا و انکار نفس خویشتن و فرار از مذهب و هر گونه مقررات و آداب اجتماعی پرداخته و تکیه کرده شکا کین یک نوع نفرت حقیقی تعصب آمیز نسبت به مقتضیات اجتماعی که بخصوص در زمان قدیم در همه جهان معمول بوده داشته‌اند و همین نفرت باعث ایجاد این مسلک و عقیده گشته و عقیده خود در عالم فلسفه بجستجوی یک محیط روحانی محض که در آن زشت وزیبائی خوبی و بدی آزادی و بردگی وجود نداشته باشد و همه یکسان باشد بوده‌اند.

نتیجه فرضیه سیاسی این فرقه کاملاً ایدالیست بوده و بنظر میرسد مؤسسين این مکتب نقشه یک نوع کمونیسم ایدالیزه‌نشاید نوعی انارشی را طرح کرده‌اند که در آن اموال واژدواج و حکومت هر سه‌الغاعشه ناپدید گردد.
سوم فلسفه رواقیون

فلسفه رواقیون مجموعه از فلسفه یونان قدیم و تلقیق بافرضیات و فلسفه بعد از زمان اسکندر میباشد با توجه بعقاید سیاسی این فرقه مکتب آنها را مرrog یا واضح فرضیه جدید در آغاز فرضیه جهانی باید داشت.

فلسفه مکتب استانیک (رواقیون) را آخرین مکتب بزرگ آتنی میدانند که در سال ۳۰۰ قبل از میلاد بوسیله زنهن فیقی در شهر آتن تأسیس شد و چه تسمیه مکتب وی باستانیک (یارواقیون) آنست که اولین جلسات درس وی در ایوان یاروافی شیستان مانند تشکیل میباشند است با این مناسبت با این مکتب استانیک‌ها که معنی آن رواقیون است گفته می‌شد.

مدرسه زتون در آغاز شعبه از فلسفه کلبیون بود زیرا زنون شاگرد گراتس یکی از پیشوایان و مؤسسين کلبیون بوده حتی بعضی گمان کردند زنون کتاب خود موسوم بدولت راهنمگامی نوشته که نزد گراتس درس میخواند فصلی از این کتاب بر مبنای خیال‌پرستی میباشد میگوید دسته مردم گله مانند بدون خانواده و اموال عاری از اختلافات و امتیازات نژادی یا طبقاتی بدون احتیاج بیول و قانون زندگی میکنند.

زنون پس از مدتی مکتب کلیبیون و شکاکین را خام و عاری از اصالت داشت و خود مؤسس مکتب جدیدی گردید ولی با توجه باصول فلسفی و عقاید سیاسی وی کاملاً آشکار است که تا چه درجه تحت تقدیم آن مکتب قرار گرفته عقاید سیاسی روایقیون را میتوان بچهارده اصل خلاصه نمود.

- ۱ - منافع فردی در منافع جامعه مستهلك میباشد مراد از جامعه، جامعه جهانی است نه دولت ملی بنا بر مبنای روایقیون دولت جهانی است که حاکم بر فرد است.
- ۲ - قوانین جامعه جهانی واجب الاطاعه و الزامی است تمام افراد طبعاً عضو جامعه جهانی میباشند.

۳ - مساوات تمام مردم جهان برادر و برادر ند و در حقوق انسانی مساوی میباشد و عموماً اتباع کشور جهان هستند بدون توجه به مال و مقام و نژاد و فرهنگ.

۴ - قانون هر کشور باید مطابق قانون جامعه بشری و جهانی باشد که با قانون طبیعت تطبیق گردد.

۵ - جامعه جهانی تنها جامعه ایدال است و بس

۶ - نژاد، نژاد انسانی است و نژاد خاص معنی ندارد.

۷ - تنها شان آدمی و انسانی مورد احترام است بدون توجه به مال و مقام و نژاد خاص.

۸ - تقوی عبارت از عالی ترین صفات انسانی میباشد و اختصاص بطبقه معین ندارد هر طبقه میتواند دارای فضیلت تقوی بوده باشد.

۹ - انکار وجود خدا.

۱۰ - تادیب فلسفه عملی و معتدل.

۱۱ - اعتقاد با آثار قابل حسن و مشاهده و بس.

۱۲ - لافیدی و صوفی منشی.

۱۳ - سعی در عدم احتیاج بدیگران تحمل در سختیها و مقاومت در مقابل مشکلات بمنظور تأمین در عدم احتیاج بدیگران.

۱۴ - اعتقاد ثابت بحقوق طبیعی.